

MİTLER BAĞIŞLAMA HAKKINDA

Steve Flatt

Bağışlama öncelikle Allah'tan gelir ve sonra herkese yayılır. Ancak bağışlamayla ilgili, Tanrı'nın standardı olan Kutsal Kitap'a göre incelenecek ve ölçülecek mitler geliştirdik.

Efsane 1 - Tanrı beni asla affedemez.

Çoğu insan bir veya iki uç noktaya yönelme eğilimindedir. Bazı insanlar affedilmeye hiç ihtiyaç duymadıklarını düşünüyor. Onlar, Luka 18'de şöyle diyen Ferisi gibidirler: "Rab, diğer insanlar gibi olmadığım için sana şükrediyorum." O Tanrıya dua ediyordum, senin yanında olduğum için mutlu değil misin? Ama çok daha fazla insanın diğer uç noktaya yöneldiğini gördüm. Kendilerine bakıyorlar ve günahlarının uzun listesini görüyorlar. Bunu şununla karşılaşıyorlar: Tanrı'nın kendi yaşamlarıyla ilgili ideal iradesinin farkına varırlar ve şu sonuca varırlar: Tanrı beni asla affedemez. Tanrı beni asla kabul edemezdi. Ben ona layık değilim.

Tanrı'nın bağışlayıcılığıyla ilgili gerçekler İncil'in her yerinde bulunabilir, ancak bunu gerçekten gün ışığına çıkaran iki pasaj vardır.

- Romalılar 5:6-8 - "Görüyorsunuz, tam zamanında, biz hâlâ güçsüzken, Mesih tanrısızlar uğruna öldü. Çok nadiren bir kimse bir uğruna ölür. dürüst bir adam, ama iyi bir adam için birinin ölmeye cesaret etmesi muhtemeldir. Ama Tanrı bize olan sevgisini şununla kanıtlıyor: Biz hâlâ günahkarken, Mesih bizim için öldü." Ah, bu çok ağız dolusu.

- Luka 15:11-32 - Müsrif Oğul Meseli. Bu, babanın (Tanrı) tüm çocuklarının, müsrif oğulun (bizim) tövbe edip geri dönmemizi istediğini gösterir.

a) Tanrı affeder çünkü affetmek onun doğasında vardır.

"Tanrı bize olan sevgisini şununla kanıtlıyor: Biz henüz günahkârken, Mesih bizim için öldü." (Romalılar 5:8) Tanrı'yı bunu yapmaya iten neydi? Bir şey onun sevgi dolu doğasıdır. Yaşlı elçi Yuhanna basitçe şunu söyledi: "Tanrımız sevgidir." 1 Yuhanna 4:8

Müsrif oğul dediğimiz benzetme gerçekten uygunsuz bir şekilde adlandırılmıştır. Buna daha uygun bir şekilde "Sevgi dolu Babanın Hikayesi" denilebilir.

Benzetmenin tüm mesajı oğlunun müsrifliği değil, babanın muhteşem sevgisi üzerinedir. Kutsal Kitap bu konularda açıkça belirtiyor

üç pasajda ve diğer pek çok yerde bizi Tanrı'nın bağışlamasına layık kılan hiçbir şeyin bulunmadığını söylüyor.

Yapabileceğimiz hiçbir şey yok

Onun için bu, onun yanında olmamız onu daha da tamamlıyor. Tanrı'nın affetmesinin tek nedeni, affetmenin O'nun doğasında var olmasıdır. O mükemmel sevgi dolu bir Babadır ve bunun için onu övüyor.

b) Tanrı bizi her zaman affetmeye hazırdır.

Müsrif oğulla ilgili benzetmeyi düşünün. Ebeveyn olan sizler bununla özdeşleşebilirsiniz. Sana bir soru sorayım. Çocuk mirasını aldı, çekip gitti ve onu çarçur etti. Mirasın ne kadar sürdüğünü bilmiyoruz; haftalar, aylar, hatta belki yıllar. Sonunda perişan ve aç bir halde yürüyerek geri döner. Müsrif oğlunun babası ne zaman bu ilişkinin onarılmasını ve bağışlanmanın kendisine sunulmaya hazır olmasını istedi? Gittiği an ve her dakika o çocuk gitmişti. Genç adam eve dönerken, babası onu henüz çok uzaktayken görmüş ve koşarak yanına gitmiş. Bütün bu destan boyunca sevgisi asla sarsılmadı ve bağışlama her zaman hazır. Ancak çocuk bunun farkına varmadı çünkü o, gittiğinde babasının onu asla affedemeyeceği yalanına inanmıştı. Bitti. İlişki sonsuza dek vurulur.

Hikâyeyi hatırlarsanız o kadar acıkmıştı ki beslediği domuzlarla birlikte yemek bile yedi. Açlık acısı ona çarptığında sonunda bir plan yaptı. Dedi ki, "Sanırım eve gidip köle olmak için yalvaracağım. Neden babasının kölesi olmayı düşündüğünü biliyor musun? Bunun nedeni şeytanın ondan inanmasını istediği yalana inanmasıydı. Asla geri dönemezsin" dedi. , ve eğer bunu yaparsanız, köle olursunuz. Bu, bugün Tanrımızın cennette sırtı bize dönük, burnu havada ve kolları havada olduğu konusunda şeytanın bizden inanmamızı istediği yalanın aynısidir. "Yalvarabilirsin, yalvarabilirsin, ben de bazı engelleri aşmanı istiyorum, ne kadar değerli olduğunu göreceğiz." Yanlış! Tanrı bizi affetti, Romalılar 5:8'i tekrar gösterir miydin? O, (binlerce yıl önce) biz henüz günahkârken, mükemmel olanın çarmıhta bizim yerimize ölmesine izin vermesiyle bize olan sevgisini gösterdi.

c) Bağışlama ancak kabul edildiğinde gerçekleşir.

Çocuğun babası onu ne zaman affetti? Dışarı çıktığı anda onu affetmeye hazırды ama çocuk eve dönüp kendini babasının merhametine bırakana kadar kaybolmuştu. Bütün bu süre boyunca babası sırtına bornozu, eline yüzüğü, ayağına ayakkabıları ve karnına yemeği koymak için hazır ve bekliyordu. Ama tüm bu zaman boyunca çocuk beş parasızdı, açlıktan ölüyordu ve kaybolmuştu; şu anda sen de öyle olabilirsin.

"Tanrı beni asla affetmez" diyorsun. EFSANE!! Gerçek şu ki, o her zaman istemişti ama sen sefil, sefil ve kayıp bir şekilde yaşayacak ve öleceksin.

ta ki arkanı dönüp seni bekleyen bağışlanma için o çarmıha doğru gidene kadar. Bu, bağışlanmanın mükemmel ve tek kaynağıdır.

Tanrı'nın bağışlaması, eğer kabul edilirse, her insanı beklemektedir. Bu bir insanın duyabileceği en iyi haber, eğer daha önce hiç duymamışsa

duydum. Harika haber şu ki, Tanrımız dedi ki, eğer bağışlanmak istiyorsanız, Tanrı'nın Oğlu İsa'nın günahlarınız için çarmıhta bir kurban olarak öldüğüne inanmalısınız, İsa'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğunu ve İsa'nın Tanrısı olduğunu itiraf etmeye istekli olmalısınız. Hayatınızın efendisi veya efendisi. Saklama, buna yeterince inan birine söyleyeceksin. İsa'yı sevin, sonra bir mezar suya daldırılarak, vaftiz edilerek, O'nun adıyla anılarak ölümünde O'nunla birleşin.

sizi kurtaracak ve yeni bir ruhsal varlık olarak yeni bir yaşam içinde yürümek üzere Tanrı tarafından diriltileceksiniz.

Efsane 2 - _____'yi asla affedemem.

Asla affedemeyeceğinizi düşündüğünüz birinin adını ekleyin. Ama çoğumuzun hayatında affetmeyi son derece zor bulduğumuz biri olduğunu söyleyebilirim.

Belki birisi bize bir şey yaptı ya da hakkımızda bir şey söyledi. Yapmaları veya söylemeleri gerektiğini düşündüğünüz şeyleri yapmamış veya söylememiş olabilirler. Kırgınlığınızın nedeni şiddetli olabilir, küçük olabilir, çok uzun zaman önce olmuş olabilir, çok yakın zamanda olmuş olabilir, tekrarlanan bir dizi şey olabilir veya tek seferlik bir şey olabilir. Ama gerçek şu ki, kalbinizin içine baktığınızda, bu sizi perişan ediyor. Onlara karşı öfkeleniyorsunuz ve onları cezalandırmak istiyorsunuz ama bu öfkeniz sizi bir öfke, hayal kırıklığı ve tedirginlik hücrelerinde hapsediyor.

Bağışlama sizi o hücreden kurtaracak anahtardır ve o tam orada cebinizdedir. Anahtar tam burada. Bizi bu anahtara ulaşmaktan ve oradan çıkarmaktan alıkoyan şey, bağışlamayla ilgili inandığımız mitlerdir.

Efsane 3: Zaman tüm yaraları iyileştirir.

Bunu hiç duydun mu? Zaman herşeyin ilacıdır. Bu bir yalan. Bu eski klişe sıklıkla yanlış kullanılıyor ve hatalı. Sorunla yüzleşme korkumuz nedeniyle, birinin kırgınlığından duyduğumuz acıyı ve kırgınlığı görmezden gelirse veya ertelersek, bunların ortadan kaybolacağını varsayabiliriz. Hayır, zamanın geçmesi, bir evin yetersiz atılmış temelini iyileştirdiği gibi, affedilmeyen ihlalleri de iyileştirir. Veya zaman geçtikçe vücudunuzdaki bir enfeksiyonu iyileştirecektir. Zamanın geçmesi

durumu daha da kötüleştirir. Efsane, zamanın tüm yaraları iyileştirdiğidir. Gerçek şu ki, zaman yalnızca doğru seçimler yapıldığında iyileşmeye yardımcı olur.

Efsane 4: Bağışlamak için incindiğimi inkar etmeliyim.

Pek çok insan derinden incindikleri için affetmiyor. Eğer affedersem, bana zarar vermemiş gibi davranmam gerektiğini düşünüyorlar. Yüzüme o gülümsemeyi yerleştirip oraya gidip şöyle demeliyim: "Ah, seni affediyorum. Hayır, bu beni hiç rahatsız etmedi." Bu doğru değil. Gerçek şu ki, acıyı inkar etmek olgunlaşmamışlığın bir işaretidir. Gücenmiş ve affetmek isteyen olgun bir Hıristiyan, duruma dürüstçe bakar ve şöyle der: "Biliyorsun, bundan dolayı çok incindim, çok incindim. Ama Tanrı'nın izniyle, bunun üstesinden gelmek istiyorum ve üstesinden gelmek istiyorum." O." Bu dürüstlük bizi elde etmenin anahtarıdır bu bağışlama meselesinde iyileşme yolunda. Acıyı inkar etmek ya da olmadığını inkar etmek yalnızca affetme sürecini engeller. Şimdi dikkatli olun, bunun üzerinde durmayın, onu besleyin. İltihaplanmasına izin vermeyin; AŞ bunu. İnkare etme.

Efsane 5: Bağışlama ve güven aynı şeydir.

Bazı insanlar, eğer bir kişiyi affederlerse, bir şekilde tüm hayatlarını açmaları ve o kişiye tamamen güvenmeleri gerektiğini düşünürler. Zalimler, "Ah, beni affettiklerini söylediler ama artık bana güvenmiyorlar" diyorlar. Ancak affetmek ve güvenmek aynı şey değildir.

İşte temel fark. Bağışlama özgürce verilir. Güven Kazanılır. İsa bize, bizi 70 kez 7 kez gücendiren birini affetmeyi öğretti. Aynı suçta bile bunu yapmalıyız. Aynı suçta bunu yapabileceğini düşünüyor musun? 70 kere 7 kere mi? Ancak bir ilişkiye olan güvenin çok yavaş bir şekilde yeniden inşa edilmesi gerekir. Her başarılı ihlal veya suç, bu güvenin üstesinden gelmeyi daha da zorlaştırır.

CS Lewis bunu bağışlama hakkında yazdı. Şöyle dedi: "Bu bağışlama, bir sonraki söze mutlaka inanacağınız anlamına gelmez. Bu, içinizdeki herhangi bir kırgınlık izini ortadan kaldırmak için her türlü çabayı göstermeniz gerektiği anlamına gelir.

kalbinizde, o kişiyi aşışlamak, incitmek veya karşılığını ödemek için her dileğiniz var." Bu bağışlamadır.

Mit 6: Affetmek unutmaktır.

Birisi şöyle diyor: "Beni asla affetmediler çünkü bunu hiç unutmadılar." Biz insanız ve büyük bir acı hafızamızda silinmez bir iz bırakır ve istediğimiz zaman anında kaybolup kaybolmaz. Yeremya 31, Tanrı şöyle diyor: "Onların suçlarını ve günahlarını bağışlayacağım, artık hatırlamayacağım." Bununla tam olarak bağlantı kuramıyorum. Bunun nedeni, Tanrı'nın aniden bunaması ya da Alzheimer'a yakalanması değil, Tanrı bu konuyu bir daha asla gündeme getirmeyeceğine söz verdiğimi söylüyor. O şeyi arkamızda bırakıp onun üzerinde durmamak konusunda bilinçli bir seçim yapabiliriz. Ortaya çıkıp ilişkilerimizi engellemesine izin vermeyin. Bir insan ne kadar olgun olursa, o kadar iyi yapabilir.

Affetmekle İlgili Gerçek

1. Tanrı'nın sizi nasıl bağışladığını hatırlayın.

Mutlak anahtar budur ve bu nedenle bu ders bu iddiayla başlamıştır. Bu gerçeği tamamen benimserseniz, diğer insanları affetme konusunda çok az sorun yaşarsınız.

Pavlus, Efesliler 4:32'de şöyle dedi: "Birbirinize karşı nazik ve şefkatli olun; Tanrı'nın sizi Mesih'te bağışladığı gibi, birbirinizi bağışlayın." Başkalarını affetmekte zorlanan bir kişi, istisnasız, Allah'ın lütfunu yeterince anlayamayan bir kişi olacaktır.

Matta 18'de İsa, bir krala hizmet eden ve bir şekilde ona 10.000 talant borcu olan bir hizmetçiyle ilgili bir benzetme anlattı. Herhangi bir ülkedeki herhangi bir standarda göre çok büyük bir meblağ. O hizmetçinin krala borcunu ödemesininin

hiçbir yolu yoktu. Ailesinin iyiliği için krala yalvarmaya başladı. Merhametli kral onu affetti, unut gitsin. Buna inanabiliyor musun?

Sonra daha inanılmaz bir şey oldu. Bu kadar büyük bir borcu affedilen hizmetçi gitti ve kendisine yüz dinar borcu olan bir hizmetçi arkadaşı buldu; bu, ödediği miktara kıyasla son derece küçüktü.

efendisi tarafından affedildi. Merhamet talebini reddederek derhal ödeme talep eder ve ödeyene kadar onu hapse atar.

İlk hizmetçinin kendisi için ne yapıldığına dair hiçbir fikri yoktu. Burada

Tanrı, bizim için zaten yaptığını başkaları için de yapmamızı bekliyor. Bu ancak onun bizim için ne yaptığını anladığımızda gerçekleşecektir.

2. Bağışlamanın bir duygu değil, bir seçim olduğunun farkına varın.

Birçok kişi kendimi affetmeyi başaramadığımı ya da af dilemeyi başaramadığımı söylüyor. Affetmek bir duygu değil, bir seçimdir. Bu affetme işinin her yerinde duygular var. Bazen her duygu ona karşı savaşırken bizden affetmeye çağırılır.

Mesele şu ki, hayattaki her şey gibi, zor ve sıkıntılı bir günün ardından çok erken kalktığınızda, duygularınız yataktan çıkmak istemez. Ama öyle misin? Yapmak zorundasın. Bunu yaptığınızda duygularınız sıraya girmeye başlar. Bağışlama konusunda bir seçeneğiniz var. Birisi seni rahatsız ettiğinde, bunun provasını yapabilirsin ya da serbest bırakabilirsin.

Tekrar tekrar prova etmeye devam edebilirsin ve iltihaplanır ya da serbest bırakabilirsin. Bu bir seçim, duygu değil.

3. Bağışlamayan bir kalbin sonuçlarını anlayın.

Birinci hizmetçinin ikinci hizmetçiye nasıl davrandığını hatırlayın. Kral bunu duyunca "ilk hizmetçiyi içeri çağırdı. 'Seni kötü hizmetçi' dedi, 'Bana yalvardığın için bütün borcunu iptal ettim. Benim sana merhamet ettiğim gibi, senin de hizmetkar arkadaşına merhamet etmen gerekmez miydi?' Efendisi öfkeyle onu, tüm borcunu ödeyene kadar işkence görmesi için gardiyanlara teslim etti." Kral diğer adama nasıl davrandığını öğrendiğinde şöyle dedi: Bağışlamam senin için oradaydı, sen bunu iddia etti.

Birisi, cehennemi simgeleyen benzetmede bahsedilenin işkence olduğunu mu söylüyor? Evet öyle ama bundan da öte dünyadaki cehennemim simgesi. Çünkü kırgınlık sana bulaştığında sana işkence eder. Diğer kişiye ulaşmak için sizi hapse atar ve sizi öldürür. Sizi mutluluğunuzdan mahrum bırakan acı bir hatranız mı var? Seni üzen bir acı var mı? Bırak gitsin.

Bu sadece sana eziyet ediyor. karşı tutuyor olabilirsiniz

diğer kişi ve onun haberi bile olmayabilir. Onlara hiç zarar vermiyor olabilir ama seni öldürüyor. Tanrımızın bağışlama teklifini geri çektiğini hatırlayabildiğim tek durum bu. Eğer başkalarını açıkça affetmeyi reddedersen, benim için köprüyü kesmiş olursun diyor. Millet, cennete gitmek için sizin ve benim geçmemiz gereken köprüyü yakmayalım. Bu bir köprü için çok önemli; bağışlama denilen köprüdür.

Rab bize şöyle dua etmeyi öğretti: "Bizim bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, sen de bizim suçlarımızı bağışla." Gerçekten Tanrı'ya benim diğer insanları affettiğim gibi beni de affetmesi için dua etmek istiyor musun? "Bizi bağışla Bize karşı yapılan suçları bağışladığımız gibi, bizim suçlarımız da." İşte bu bir düşünce.